

कृष्णपत्तिक (wie eben) m. N. pr. eines Königs der Nāga Burn. Intr. 515.
 कृष्णपण्डित (कृष्ण + पण्डित) m. N. pr. des Autors von PRABODHAKĀNDRO-
 DAJA (vgl. कृष्णमिश्र) COLEBR. Misc. Ess. II, 103. eines Scholiasten der
 PRAKRIJĀKAUMUDĪ ebend. 14. 41. — Verz. d. B. H. 312, N. 1.
 कृष्णपदी (कृष्ण + पाद) adj. f. schwarzfüßig gaṇa कुम्भपद्यादि zu P.
 5, 4, 139.
 कृष्णपर्णी (कृष्ण + पर्ण) f. N. einer Pflanze, eine Art Ocimum (कालतु-
 लसी), RATNAM. im ÇKDr.
 कृष्णपवि (कृष्ण + पवि) adj. der schwarze Radfelgen hat, von Agni:
 कृष्णपविरोषधीभिर्ववते RV. 7, 8, 2.
 कृष्णपाक m. = कृष्णपाकफल ÇABDAR. im ÇKDr.
 कृष्णपाकफल (कृष्ण - पाक - फल) m. Name eines stacheligen Strauchs,
 Carissa Carandas Lin., AK. 2, 4, 2, 48. Nebenformen: कृष्णपाक, कृष्णफल,
 पाकफल, पाककृष्णफल u. s. w.
 कृष्णपिङ्गल (कृष्ण + पिङ्गल) 1) adj. f. dunkelbraun: प्रमदा: R. 2, 69,
 14. — 2) m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen gaṇa उपका-
 दि zu P. 2, 4, 69. — 3) f. ein Bein. der Durgā TRIK. 1, 1, 52. H. 49.
 कृष्णपिण्डीक (कृष्ण + पिण्डी) m. N. einer Pflanze (s. वराह); auch कृ-
 ष्णपिण्डी m. RATNAM. im ÇKDr.
 कृष्णपिपीली (कृष्ण + पिपीली) f. eine schwarze Ameisenart RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णपुष्प (कृष्ण + पुष्प) 1) m. eine Art Stechapfel RĪGĀN. im ÇKDr. —
 2) f. N. einer Pflanze (s. प्रियङ्गु) ÇABDAR. im ÇKDr.
 कृष्णप्रत (कृष्ण + प्रत) von प्रु = प्रु adj. im Dunkel sich bewegend: कृ-
 ष्णप्रतौ वेविने ध्रुव सन्तिता उभा तैरते ध्रुवि मातरा शिशुम् RV. 1, 140, 3.
 कृष्णफल (कृष्ण + फल) 1) m. = कृष्णपाकफल BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 48.
 ÇKDr. — 2) f. N. einer Pflanze, Vernonia anthelmintica Willd.,
 AK. 2, 4, 2, 14.
 कृष्णफलपाक m. = कृष्णपाकफल DVIRŪPAK. im ÇKDr.
 कृष्णवल्ल (कृष्ण + वल्ल) adj. schwarzweiss: ध्रुविने LĪTJ. 8, 6, 15. KĀTJ.
 Ça. 22, 4, 17 (वल्ल).
 कृष्णभक्तियन्त्रिका (कृष्ण - भक्ति + चक्र) f. Titel eines Dramas Ind. St.
 1, 466.
 कृष्णभूमि (कृष्ण + भूमि) adj. einen schwarzen Boden habend, mit schwar-
 zer Erde versehen (eine Gegend) P. 5, 4, 75, Vārt. Vop. 6, 84. H. 933.
 कृष्णभूमिजा (कृष्ण - भूमि + जा) f. auf schwarzem Boden gewachsen, N.
 eines Grases (s. गोमित्रिका) RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णभेदी (कृष्ण + भेदी) f. N. einer Pflanze (कटुरोहिणी) AK. 2, 4, 2, 4. कृ-
 ष्णभेदी f. RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णभोगिन् (कृष्ण + भोगिन्) m. eine schwarze Schlangenart GĪT. 6, 12. —
 Vgl. कृष्णसर्प.
 कृष्णमण्डल (कृष्ण + मण्डल) n. das Schwarze im Auge Suçr. 2, 303, 9.
 कृष्णमत्स्य (कृष्ण + मत्स्य) m. Schwarzfisch, N. eines best. Fisches Suçr.
 1, 206, 6. 2, 42, 9.
 कृष्णमष्टिका f. und कृष्णमालुका (sic) m. Nn. einer Pflanze, = मालूक,
 कृष्णार्जक RĪGĀN. im ÇKDr. unter कृष्णार्जक.
 कृष्णमिश्र (कृष्ण + मिश्र) m. N. pr. des Verfassers von PRABODHAKĀN-
 DRODAJA PRAB. 2, 17. — Verz. d. B. H. No. 803.804.
 कृष्णमुख (कृष्ण + मुख) 1) adj. einen schwarzen Mund habend; schwarze
 II. Theil.

Spitzen habend: स्तनयोः कृष्णमुखा Suçr. 1, 321, 18. — 2) m. N. pr. ei-
 nes Asura HARIV. 12936. Name einer Secte VJUTP. 91.
 कृष्णमुद्ग (कृष्ण + मुद्ग) m. eine best. Hülsenfrucht (वासत, माधव, मुरा-
 ष्ट्रज) RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णमूली (कृष्ण + मूल) f. eine best. Pflanze (शारिवाविशेष) RĪGĀN. im
 ÇKDr.
 कृष्णमृग (कृष्ण + मृग) n. die schwarze Antilope MBh. 3, 1961. R. 2, 56,
 22. 24. 96, 34. ÇĀK. 144.
 कृष्णमृत्तिका (कृष्ण + मृत्तिका) 1) adj. schwarze Erde habend (eine Ge-
 gend) H. 933. — 2) f. N. pr. eines Grāma: अपरकृष्णमृत्तिका P. 6, 2,
 103, Sch.
 कृष्णमृद् (कृष्ण + मृद्) f. schwarze Erde RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णपुर्वद (कृष्ण + पुर्वद) m. der schwarze JĀGURVEDA (s. पुनसु und पुनर्वे-
 द); davon adj. वेदीय dazu gehörig Bibl. Ind. VII, 274.
 कृष्णयाम (कृष्ण + याम) adj. eine schwarze Bahn habend, von Agni:
 वृश्चदं कृष्णयामं रुणतम् RV. 6, 6, 1. — Vgl. कृष्णगति u. s. w.
 कृष्णयानि (कृष्ण + यानि) so v. a. कृष्णगर्भाः स वृत्रेन्द्रः कृष्णयानिः पु-
 रंदरो दासीरैर्यदि RV. 2, 20, 7.
 कृष्णरक्त (कृष्ण + रक्त) adj. dunkelroth H. 1242.
 कृष्णरुहा (कृष्ण + रुहा) f. N. einer Pflanze (s. नतुका) RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णरूप्य (कृष्ण + रूप्य) adj. was früher Kṛṣṇa gehört hat Vop. 7, 67.
 कृष्णर्त्त (von कृष्ण schwarz) gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. 1) m. (JĀGĀN.
 1, 362) und n. die als Gewicht (COLEBR. Alg. 2) gebrauchte schwarze Beere
 des Abrus precatorius Lin.; eine best. Münze vom Gewicht einer solchen
 Beere: त्रिपवं लेककृष्णलम् पञ्चकृष्णलको मापः M. 8, 134. द्वे कृष्णले समधृते
 विज्ञेयो रौप्यमापकः 135. JĀGĀN. 1, 362. fg. स दण्डः कृष्णलान्यष्टौ M. 8, 215.
 330. 9, 84. 11, 137. कृष्णला f. die Pflanze AK. 2, 4, 2, 16. TRIK. 3, 3, 82. H. 1135.
 — 2) n. parox.: चवारि चवारि कृष्णलान्यवधति TS. 2, 3, 2. प्रयाने प्र-
 याने कृष्णले बुद्धिर्वाति 3. शतकृष्णलो निर्वपत् 1. युग्मकृष्णले वामिते वा ब-
 ध्नाति KAUC. 11. 32. Die Bed. vermögen wir nicht zu bestimmen.
 कृष्णलक s. u. कृष्णल 1.
 कृष्णलवण (कृष्ण + लवण) n. eine schwarze Art Salz, = काचलवण und
 सौवर्चललवण RĪGĀN. im ÇKDr.
 कृष्णलोह (कृष्ण + लोह) n. Magnetstein RĪGĀN. im ÇKDr. Suçr. 1,
 142, 17.
 कृष्णलोहित (कृष्ण + लोहित) adj. dunkelroth, purpurn AK. 1, 1, 2, 25.
 कृष्णवक्त्र (कृष्ण + वक्त्र) m. der schwarzmäulige Affe HALIS. im ÇKDr.
 कृष्णवर्ण (कृष्ण + वर्ण) adj. von schwarzer Farbe, schwarz H. 1238.
 कृष्णवर्तनि (कृष्ण + वर्तनि) adj. dessen Wegspur schwarz ist, von Agni
 RV. 8, 23, 19. AV. 1, 28, 2. — Vgl. कृष्णगति u. s. w.
 कृष्णवर्त्मन् (कृष्ण + वर्त्मन्) m. 1) Feuer (dessen Wegspur schwarz ist)
 AK. 1, 1, 2, 49. H. 1038. an. 4, 169. fg. MED. n. 233. M. 2, 94. N. 14, 10.
 MBh. 1, 8221. 3, 1375. 13, 6317. R. 2, 100, 11. 5, 36, 21. 6, 3, 25. RAGH. 11,
 42. Vgl. कृष्णगति u. s. w. — 2) wie alle Wörter für Feuer Bez. der
 Plumbago zeylanica Lin. nach AK. 2, 4, 2, 60. ÇKDr. — 3) ein Bein.
 Rāhu's H. an. MED. — 4) adj. subst. der einen bösen Lebenswandel
 führt, Bösewicht diess.
 कृष्णवर्वरक (कृष्ण + वर्वरक) m. N. einer Pflanze (वर्वर) RĪGĀN. im ÇKDr.